

Prima instanță: Judecătoria Ungheni (jud. V. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de IP "Agenția Servicii
Publice",

în cauza civilă la cererea depusă de către Brăguță Angela, persoană interesată
IP "Agenția Servicii Publice" cu privire la constatarea unui fapt juridic,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de IP "Agenția Servicii Publice" și menținută
hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătoriei Ungheni,

c o n s t a t ă :

La 15 februarie 2019, Brăguță Angela a înaintat în instanță cerere cu privire la
constatarea faptului juridic.

În motivarea acesteia a indicat că Brăguță Angela și XXXX, decedat la 16
iunie 2018, au trăit în concubinaj. Din relația lor s-au născut doi copii: XXXX,
născut la XXXX și XXXX, născută la XXXX, tatăl copiilor fiind XXXX.

La 16 iunie 2018, pe șantierul de construcție situat în mun. Chișinău, bd.
XXXX, XX, care este gestionat de întreprinderea "Estate Invest Company" SRL, a
avut loc un accident de muncă soldat cu decesul lui XXXX.

Din motiv că la nașterea copilului XXXX, tatăl XXXX era decedat, Oficiul
Stare Civilă Ungheni din cadrul IP "Agenția Servicii Publice" a refuzat să indice în
certificatul de naștere a copilului numele și prenumele tatălui.

Refuzul a fost motivat prin faptul că tatăl copilului este decedat și faptul
recunoașterii paternității în privința copilului născut de la părinți necăsătoriți se
constată de instanța judecătorească.

Scopul recunoașterii paternității este că în urma decesului lui XXXX, urmează a
fi stabilită plata în beneficiul copilului a indemnizațiilor pentru pierderea

întreținătorului.

Atâta timp cât în actul de naștere a copilului XXXX nu este specificat numele și prenumele tatălui, copilul nu va putea beneficia de indemnizații în legătură cu pierderea întreținătorului.

Petiționara nu are o altă posibilitate de a certifica faptul juridic a cărui constatare o solicită decât printr-o hotărâre a instanței de judecată.

În fața instanței de judecată petiționara a solicitat constatarea faptului că XXXX (născut la XX, decedat la XX), este tatăl copilului minor XXXX, născută la XXXX în s. XXXX, r-ul XXXX.

Prin hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătorei Ungheni acțiunea a fost admisă.

A fost constatat faptul recunoașterii paternității lui XXXX, născut la XXXX, în s. XXXX, r-ul XXXX, și decedat la XXXX, în privința copilului minor XXXX, născută la XXXX în s. XXXX, r-ul XXXX.

Totodată, copia hotărârii respective a fost transmisă IP "Agenția Servicii Publice" pentru efectuarea modificărilor de rigoare.

Prin decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de IP "Agenția Servicii Publice" și menținută hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătorei Ungheni.

Pentru a hotărî astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, potrivit declarațiilor petiționarei și a martorilor XXXX și XXXX, reiese că Brăguță Angela și XXXX au locuit în concubinaj aproximativ 3 ani. Astfel, în rezultatul conviețuirii împreună au doi copii comuni XXXX, care potrivit certificatului de naștere la rubrică părinți în calitate de tată este indicat: XXXX, și XXXX, care potrivit certificatului de naștere la rubrică părinți în calitate de tată nu este indicat nici o persoană. Însă, pe durata vieții sale XXXX într-adevăr a recunoscut fetița XXXX ca fiind propria fiică, personal a povestit părinților săi că Brăguță Angela este însărcinată cu o viitoare fetiță și s-a comportat față de aceasta ca față de un viitor copil al său.

În concluzie instanțele au relevat că cererea petiționare urmează a fi admisă or, în caz contrar urmează a fi adusă ingerință gravă în dreptul petiționarei și a copilului minor la respectarea vieții lor private, drept protejat de art. 8 CEDO.

La 30 ianuarie 2020, IP "Agenția Servicii Publice" a declarat recurs împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea în care s-a dispus transmiterea hotărârii în adresa recurentei pentru introducerea modificărilor de rigoare.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către IP "Agenția Servicii Publice" inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de IP "Agenția Servicii Publice" nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul

acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către IP ”Agenția Servicii Publice”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către IP ”Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru